

Gang paa Gang, tage Aaringer. Og saa gaar det ganske naturligt saaledes, at hvis vi tænker os, at det første Aar gaar ud med 600 Mill. Kr., kan vi næste Aar maaske faa det presset ned — Tiden hjælper jo til —, fordi der er Tilbagegang paa visse Omraader — skal vi sige til 500 Mill. Kr., og saa er det fuldstændig berettiget at sige, at vi har Balance for det Aar; det næste Aar igen glider vi ned til 400 Mill. Kr., saa maa vi atter jage efter Balance. Det er den Maade, det er gaaet paa; og det er den Maade, jeg forudsiger, at det vil gaa paa; jeg tror ikke, vi vil naa endelig Balance, før Statsbudgettet er nede paa højt regnet 250 Mill. Kr., Saa kunde der være Tale om, hvor lang Tid det vil tage at naa derned. Det er der ingen, der ved; det ærede Medlem vil sikkert være ganske klar over, at den økonomiske Udvikling her i Landet i høj Grad er afhængig af den almindelige økonomiske Udvikling. Jeg har aldrig hørt til dem, der har sagt, at den tidligere Regering har været Skyld i de økonomiske Ulykker, ingenlunde; men paa tilsvarende Maade finder jeg, man maa indrømme, at den nuværende Regering ikke i Løbet af ganske kort Tid, uafhængig af Verdensbegivenhederne, kan bringe Balance igen. Om det tager fem, ti eller femten Aar, ved jeg ikke, men jeg er ganske klar over, at paa den Maade vil det gaa — maaske med tilbagegaaende Bevægelser af og til, jeg skulde saaledes tage meget fejl, om vi ikke i Øjeblikket er inde i en saadan.

Der er slet ikke noget mærkværdigt i, at vi i en økonomisk Bevægelse som den, vi er inde i, kommer til at se noget anderledes paa Begrebet Luksus end tidligere. Det ærede Medlem Hr. Borgbjerg siger, at vi her er ved at udvide Luksusbegrebet ud over alle rimelige Grænser. Ja, rimeligt og rimeligt, det kan omtvistes; Begrebet Luksus er selvfølgelig altid omdisputabelt. Men hvad jeg ønsker at fremhæve, er, at det Forbrug, som er Luksus i særdeles gode Tider, kan ikke bruges som Udgangspunkt for Bedømmelsen af, hvad der i daarlige Tider er Luksus. Jeg maa maaske hellere sige det saaledes, at i det Øjeblik vi har haft særlig gode økonomiske Tider, i alt Fald tilsyneladende, er der i Befolkningen opstaaet et Forbrug, som ikke kan opretholdes, naar de økonomisk daarlige Tider kommer, og det er klart, at derved maa Begrebet Luksus nødvendigvis undergaa en Forandring. Det, der er Luksus i Dag, var det maaske ikke for to Aar siden, fordi vi den Gang havde en langt bedre økonomisk Fod her i Landet; og jeg tvivler ikke om, at en

Del Ting, der ikke er Luksus i Dag, eller som staar lige paa Grænsen, vil man kvittere i de følgende Aar, efterhaanden som Priserne skal dybere ned. Der er for mig ingen Tvivl om, at Begrebet Luksus med stor Berettigelse undergaa en Forandring. Deraf følger, at i det Øjeblik man udvider Luksusbeskatningen, fordi de økonomiske Vilkaar trækkes tilbage, bliver det mere og mere, man drager ind derunder, og med fuldstændig Ret. Det forekommer mig, at netop det, at man, i økonomisk daarlige Tider, om jeg saa maa sige, presser Forbruget ned under, hvad det var tidligere, er fuldt ud forsvarligt, og jeg har den bestemte Opfattelse, at det, der sker her ved disse Love, ingenlunde er i Strid med Øjeblikkets almindelige Luksusbegreber.

Nu skal jeg ganske vist indrømme, at i det Øjeblik man kommer til at udvide Luksusbegrebet, saaledes som Talen er om her, skal man være meget varsom; thi jo mere vi udvider det, der falder ind under Luksusbeskatningen, des større Fare løber vi for at komme til at indføre nye Beskyttelsessatser her i Landet. Dette er ingenlunde tilsigtet fra det Partis Standpunkt, jeg har den Ære at tilhøre. Men jeg indrømmer, at Faren er der; i det Øjeblik vi kommer til at udvide Luksusbegrebet, kommer vi nærmere og nærmere ind paa gennem en højere Beskatning at beskytte visse Industrier, som vi i og for sig ikke ønsker at give nogen Beskyttelse for de kommende Tider. Med Hensyn til dette vil jeg sige det samme, som den højtærede Finansminister sagde, at en økonomisk Lov og vel ganske særlig en Toldlov maa rette sig efter de økonomiske Forhold i Almindelighed, og der er for mig ikke Spor af Tvivl om, at den Dag, da vi har naaet mere stabile økonomiske Forhold her i Landet igen, har naaet det, jeg før kaldte Balance, er der mangt og meget i den Lovgivning, vi har nu, ikke mindst i den Toldlovgivning, vi staar i, der nødvendigvis vil kræves forandret, ogsaa fra de Partiers Side, som i Dag kræver, at den bliver gennemført. I alt Fald er jeg ganske klar over, at Partiet Venstre, naar det, jeg kalder Balancepunktet, er naaet, selv vil gaa i Spidsen for at vige tilbage fra det, vi her som en midlertidig Nødhjælp griber til. Vi er os klart bevidst, at det er — for at bruge et bekendt Udtryk — et Skridt til Siden, man foretager; men der har ikke for mig været noget som helst mærkværdigt i, at ekstraordinære Forhold kræver ekstraordinære Skridt.

Det ærede Medlem sagde — og det kan han have nogen Ret i —, at en af Farerne ved